

[Hanne Budtz.]

ningen? Også af denne grund vil det være rigtigt at tage hele dette begreb op. Det har særlig interesse for de mange ikke-forsørgere. Hver gang der gives skattelettelse, ender det altid med, at der alligevel bliver skatteforhøjelser i den sidste ende for ikke-forsørgere, for de enlige; det er jo en gruppe, der i så mange henseender føler sig forfulgt — jeg tænker ikke mindst på deres hele stilling på boligmarkedets område — og jeg kan ikke se, at det skal være rimeligt at gøre det stadig vanskeligere og mere byrdefuldt for denne gruppe af medborgere.

Den del af lovforslagene, som mit partis ærede ordfører og også andre allerede har gennemgået, og som vedrører den foreslåede nye form for hustrufradrag, vil, så vidt jeg kan se, medføre en betydelig større lettelse for de mindre indtægter i det øjeblik, det er et fradrag i selve den pålignede skat fremfor i selvangivelsen.

Jeg vil imidlertid også gerne med yderligere et par ord hæfte mig ved de medhjælpende hustruer, kort sagt købmandskonen og landmandskonen. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, at disse hustruer i høj grad arbejder i deres mands virksomhed — andre ærede ordførere sagde da heldigvis, at de arbejder i den fælles bedrift, sådan vil jeg også hellere betegne det — og man viger hele tiden tilbage for vanskelighederne ved at klare disse medborgeres skattemæssige problemer. Man har tit indtryk af, at det er ikke så svært at klare vanskelighederne, når det gælder om at lægge nogle flere afgifter på, men jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke kan foreslå et hustrufradrag for denne kategori af hustruer med et eller andet rimeligt og fast beløb. Så vil man måske sige, at det er svært at kontrollere, men det er der jo så meget inden for skatteområdet der er, og jeg synes man skulle tage på alt dette med en noget større friskhed. Jeg synes i hvert fald, det er helt ejendommeligt at fremsætte lovforslag uden at tage denne kategori af medborgere med.

Men det er klart, at hele dette område — jeg tror også, det var det ærede medlem hr. Baunsgaard, der sagde det — netop giver anledning til så mange følelsesbetonede betragtninger vedrørende forholdet mellem de udearbejdende og de hjemmearbejdende

hustruer. Jeg synes, vi herfra skal bidrage til, at der ikke sættes skel imellem værdien af de to kategoriers arbejdsindsats; vi lever dog i en udvikling, hvor man vel ikke kan tænke sig, at pigerne, vore døtre, ikke skal have en lige så værdifuld uddannelse som sønnerne, og formålet med en uddannelse er dog enten at bruge den eller at have den i reserve, så man kan bruge den. For samfundet spiller kvindernes arbejde på arbejdsmarkedet da også en stor rolle.

Jeg tror nok, at de fleste forældre vil sige: ja men skal vor datter have en uddannelse og også bruge den, kan det ikke være meningen, at hun, fordi hun har indgået ægteskab, skal beskattes strengere af de penge, hun tjener, end andre skatteborgere. Det, der må være målet med det udvalgsarbejde, der nu skal udføres, er at komme til en løsning, der ikke beskatter den udearbejdende gifte kvinde hårdere end andre skatteborgere.

Jeg synes, man skal holde sig for øje, at mange andre forfatninger ligefrem har talt om kvindens stilling og om sambeskatningen; jeg erindrer, at i Vesttyskland har højestereet — der står ikke noget direkte om det i forfatningen — fortolket forfatningen således, at sambeskatningen simpelt hen er stridende mod ånden i grundloven med hensyn til familiens stilling og familiens rettigheder.

Jeg vil også erindre om et lovforslag, der blev gennemført her i det høje ting for nylig, nemlig lovforslaget om ophævelsen af den afgiftspligtige grundstigningsskyld, hvorom man netop sagde: her har vi en skat, der er urimelig og uretfærdig, og det er klart, at når der skal finde en skatteomlægning sted, må der ske en fordeling af den byrde, som nogle lettes for. Det er klart, at man ikke kan lave en ændring på dette område, uden at der må ske en udligning, og derfor er det også rimeligt, at man ser dette i forbindelse med en skatte-reform i det hele taget.

Så er der blevet talt så meget om den del af forslaget, der vedrører selvstændig selvangivelse. Jeg er glad for at sige, at også jeg synes, det ville være rimeligt, om man holdt sig til én selvangivelse for ikke at byrde administrationen mere, og jeg synes ligesom det ærede medlem hr. Foged, at de tanker, der er kommet frem i den